

Változatok egy kurucdalra II.

Kikericsek lilája – holtak
földből kiöltött nyelvei.
A vadvizek rongyát a zápor
vasszürke cérnával szegi.

Hazámba bújdosom hazámból.
Istennel ámítom magam, –
de rothadó húsába gázol
sár-béklyós, elkínzott lovam.

Mondogatom – csak megmaradni!
Tavaszdik már a vidék.
A hóvirág – imára? késre? –
lehajtja reszkető fejét.

Hazámba bújdosom hazámból,
 ünnepek üszkével teli.
 S ingemet asszonyom: a zápor
 vasszürke cérnával szegi.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)